

MARTTI LUTHER

Kristuksen syntymä on meidän syntymämme

Kristuksella on puhdas, viaton ja pyhä syntymä. Ihmisellä on epäpuhdas, syntinen ja tuomittu syntymä, niin kuin Daavid sanoo: "Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt" (Ps. 51:7). Sitä ei voida auttaa muuten kuin Kristuksen puhtaalla syntymällä. Kristuksen syntymää ei kuitenkaan voida ruumiillisesti jakaa, eikä se mitään auttaisikaan; sen tähden se jaetaan hengellisesti sanan kautta kaikelle kansalle — niinhän tässä [Luuk. 2:10–11] enkeli sanoo. Tämä syntymä annetaan kaikille, jotka sen vakavasti uskovat; näin ei heidän epäpuhdas syntymänsä heitä vahingoita. Näin me pääsemme vapaiksi kurjasta syntymästämme Aadamissa. Sen tähden Kristus on tahtonut syntyä, että me hänen kauttansa syntyisimme uudesti. Tämä tapahtuu sellaisen uskon kautta, josta Jaakob sanoo: "Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset" (Jaak. 1:18).

Katso, näin Kristus ottaa itsellensä meidän syntymämme ja lahjoittaa meille omansa ikään kuin se olisi meidän, jotta me siinä puhdistuisimme ja uudistuisimme. Jokaisen kristityn tulisi siis iloita ja riemuuta tästä Kristuksen syntymästä ikään kuin hän olisi, niinkuin Kristuskin, ruumiillisesti syntynyt Mariasta. Ken ei usko tai epäilee sitä, ei ole kristitty. Minkä suuren ilon enkeli ilmoittaakaan! Mikä lohdutus ja ylenpalttinen Jumalan hyvyys, että ihminen saa sellaisen aarteen nojalla — jos hän sen uskoo — kerskaton mainita Mariaa oikeaksi äidiksensä, Kristusta veljeksensä ja Jumalaa Isäksensä!

Hengellinen virvoittaja. Jokapäiväisiä Jumalan sanan tutkisteluja, s. 50. Martti Lutherin kirjoista kokoilleet J. L. Pasig ja Geo. Link. Kolmas painos. Toim. Heikki Koskenniemi. SLEY. Helsinki 1952. Otsikointi MB.

Ihme ja ilo

Jumala on ilmoittanut sanassaan, että Jumalan Poika tuli maan päälle hieman yli 2000 vuotta sitten. Hän sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, eli ja kuoli edestämme. Sanassaan Jumala kertoo selkeällä, ymmärrettävällä kielellä näistä asioista. Jokainen voi sanan perusteella saada pelastavaan uskoon kuuluvan tiedon.

Joulu tarjoaa uskoomme olennaisesti liittyvälle tiedolliselle puolelle kuitenkin tärkeän vastapainon. Se julistaa ihmeellistä sanomaa, jota emme voi käsittää täydellisesti. Jumalan Pojan ihmiseksi tuleminen on suunnaton salaisuus. Vaikka voimme sanoakin siitä monia asioita, koska Jumala on ilmoittanut niistä meille, emme pysty selittämään Jumalan Pojan ihmiseksi tulemistä tyhjentävästi. Joudumme tunnustamaan tämän ihmeen äärellä rajallisuutemme, sen, että emme ymmärrä emmekä tiedä kaikkea. Mutta silti voimme uskoa siihen, että Jumalan Pojan ihmiseksi tuleminen tapahtui oikeasti ja että se tapahtui meidän pelastukseksemme. Koska tieto paisuttaa ja syntinen ihminen kääntää Jumalalta saamansakin tiedon helposti ylpeyden ja pätemisen aiheeksi, on olennaista muistaa, että kristillisen uskon ytimessä ovat pelastavat salaisuudet.

Joulu on ihmettelevän ilon juhla. Sen keskuksessa on ilouutinen Isän pelastavasta tahdosta ja Vapahtajamme syntymisestä. Paras tapa viettää joulua on kumartua uskossa Kristuksen seimen ääreen ja täytyä sanoinkuvaamattomasta ilosta! Uskossa voimme omistaa kaiken sen, mitä Kristus teki, vaikka emme voi sitä loppuun asti ymmärtääkään.

Toivotan teille siunattua Jumalan Pojan syntymäjuhlaa!

Mika Bergman

Profetiat täyttyivät

Adventin ja joulun aika muistuttavat meitä profetioiden täyttymisestä. Adventin yksi merkitys onkin, että tarkastelemme Vanhan liiton aikaista Vapahtajan odottamista. Vanhan liiton aikana eläneillä ihmisillä oli Jeesuksesta profetioita, jotka sitten Vapahtajan syntyessä täyttyivät.

Ensimmäinen profetia Jeesuksesta on 1 Moos. 3:15: ”Minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; hän on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä häntä kantapäähän.” Nämä sanat Jumala sanoi käärmeelle Aadamin ja Eevan kuullen. Jumala lupasi pelastaa syntiin langenneet ihmiset, Aadamin ja Eevan sekä myös koko ihmisvun synnin ja kuoleman vallasta. Tähän lupaukseen sisältyvät kaikki autuuteemme tarvittavat asiat, nimittäin syntien anteeksiantamus, synnin vallan voittaminen ja iankaikkinen elämä. Näiden sanojen varassa Aadam ja Eeva uskossa omistivat rauhan ja autuuden. Tämä lupaus sisälsi jo sen, että Jeesus on syntyvä neitsyestä. Hän on vaimon siemen, eikä hänellä ole maallista isää.

Lupaus tarkentui profeetta Jesajan kautta: ”Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.” (Jes. 7:14) Tässä Jumala puhui jo suoraan siitä, että Vapahtaja syntyy neitsyestä. Hänen nimensä Immanuel merkitsee ”Jumala (on) meidän kanssamme”. Tähän

sisältyy se, että synnin vallasta päättäksemme me tarvitsemme Jumalan Vapahtajaksi ja että Jumala tällaisen Vapahtajan on luvannut ja antanut.

Kun Joosef sai tietää Jeesuksen tulevasta syntymästä, hän ensiksi häntäntyi. Enkeli kuitenkin ohjasi hänet oikeaan uskoon viittaamalla juuri profeetan ennustukseen ja sen täyttymiseen: ”Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel” (Matt. 1:23) Näin Jumala osoitti pitävänsä huolen omistaan ja vastaavansa sanastaan. Ennustuksen sana täyttyi kirjaimellisesti. Näin Jumalan sana rohkaisi ja antoi ilon Joosefille ja Marialle heidän vaiheissaan.

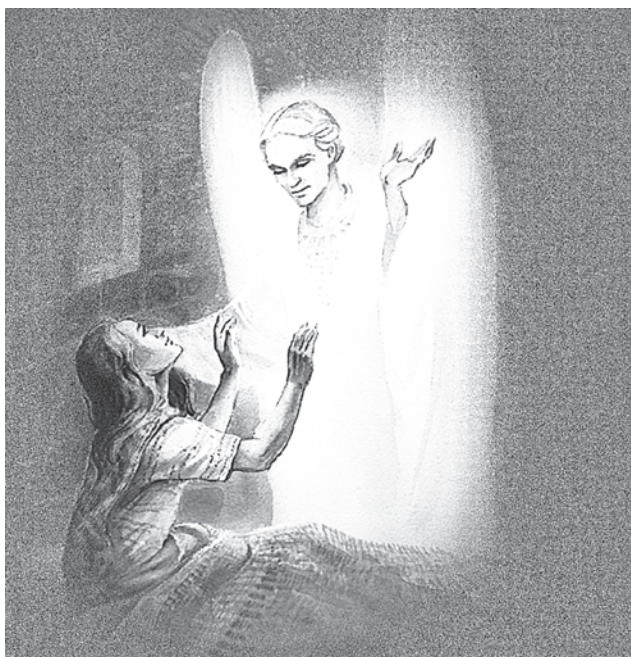
Profetioiden täytyminen on tärkeää myös meidän kannaltamme. Se osoittaa Jumalan sanan luotettavuuden ja näin kantaa myös meitä uskossa siihen, että Vapahtaja on syntynyt myös meitä varten. Joulun tapahtumiin liittyvät profetiat myös erityisesti muistuttavat siitä, että on vain yksi pelastuksen tie ja Vapahtaja, jonka Jumala on ilmoittanut kaikkia ihmisiä varten. Yllä mainittujen jouluun liittyvien profetioiden lisäksi on muitakin, mm. Jeesuksen syntymän paikkaan liittyviä ennustuksia, jotka myös täyttyivät. Kun siis vietät joulua Kristukseen uskoen, vietät samaa uskon juhlaa, jota kaikki Jumalan lapset ovat kaikkina aikoina viettäneet.

Kimmo Närhi

Sana tuli lihaksi

Kysymys siitä, miten jumaluus ja ihmisyydet ovat suhteessa toisiinsa Jeesuksen persoonassa, oli kii-vaan väittelyn aiheena 400-luvun alkupuolella. Konstantinopolin patriarkka Nestorios (386–451) opetti, että Jumala asui Jeesuksessa samaan tapaan kuin muissakin ihmisissä, mutta tämä läsnäolo oli ihmeellisellä tavalla syvällisempää kuin kristityissä. Hän puhui siihen tapaan, että kun Jumalan Poika tuli ihmiseksi, hän olisi tullut jo olemassa olevaan ihmiseen neitsyt Marian kohdussa. Ainakin käytännössä syntyi kuva, että Jeesus ihmisenä olisi itsenäinen persoona, eli toimija, ja Jumalan Poika olisi oma toimijansa. Täällä ajassa Jumala ja ihminen toimivat ulospäin kuin yksi persoona, mutta ne eivät muodostaneet todellisesti yhtä persoona. Nestorios synnyttikin suoranaisen kriisin, kun hän vuoden 428 jouluna kielsi sen, että Maria on Jumalansynnyttäjä. Kyse tässä ei ollut siitä, että Nestorios olisi ollut Mariaa vastaan, vaan siitä, että hän erotti Jeesuksen ihmisyyden ja jumaluuden toisistaan. Hän ei tunnustanut sitä, että itse Jumalan Poika syntyi Mariasta. Siksi Maria ei ollut myöskään Jumalansynnyttäjä.

Nestorioksen vastustajaksi nousi Aleksandrian patriarkka Kyrillos Aleksandrialainen (378–444). Hänelle oli ominaista Jeesuksen persoonan ykseyden korostaminen. Hän kielsi sen, että Jeesuksen ihmisyydet olisi ollut itsenäinen persoona. Apostoli Johanneksen kanssa hän tunnusti, että ”Sana tuli lihaksi.” (Joh. 1:14). Sana, eli Jumalan Poika, tuli lihaksi eikä jo olemassa olevaan lihaan. Sana omaksui sikiämisessä itselleen inhimillisen ruumiin ja sielun. Hän ei muuttunut lihaksi eikä hän toisaalta myöskään tullut jo olemassa olevaan ihmispersoonaan asumaan. Sanan lihaksi tuleminen tarkoittaa sitä, että Jeesuksen ihmisyyden olemassaolo on ihmeellisellä tavalla Jumalan Pojan varassa. Jeesuksen ihmisyydet on Jumalan Pojan ihmisyyttä ja kaikki, mikä koskee tuota ihmisyyttä, koskee myös Jumalan Poikaa, koska kyseessä on Jumalan Pojan ihmisyydet, hänen inhimillinen ruumiinsa ja sielunsa. Tämän vuoksi myös Maria on Jumalansynnyttäjä, koska Jeesuksen ihmisyydet ei ole koskaan olemassa ilman jumaluutta, joka ylläpitää sitä (ks. myös Luuk. 1:43). Siitä, miten Jeesuksen Pyhästä Hengestä

sikiäminen tarkkaan ottaen tapahtui neitsyt Marian kohdussa, meillä ei ole Jumalan antamaa yksityiskohtaista ilmoitusta. Raamattu sanoo yksinkertaisesti ja riittävästi: ”Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi.” (Luuk. 1:35)

Oleennaista uskomme kannalta on se, että tunnustamme Jeesuksen olevan todellinen ihminen. Tämä on sen edellytys, että hän pystyi sovittamaan langenneen ihmiskunnan synnit. Samalla on tunnustettava, että hän on tosi Jumala. Koska Jumalaa vastaan oli rikottu, vain Jumala pystyi sovittamaan synnit.

Luovuttamatonta on myös siitä kiinnipitäminen, että Jeesus on yksi persoona. Jos hänen ihmisyytensä ja jumaluutensa erotetaan tosistaan Nestorioksen tavoin, meille jää jäljelle ihmisen sovitustyö ja Jumalan sovitustyö, mutta ei sellaista jumalinhimillistä sovitustyötä, jota tarvitsemme. Jeesuksen persoonan ykseys takaa sen, että sovituksen kummatkin puolet ovat sidoksissa toisiinsa ja yhdessä muodostavat sen, mitä iankaikkiseen elämään pääsemiseksi tarvitsemme. Koska Jeesus Kristus on sekä Jumala että ihminen, hän on pystynyt tekemään ja on tehnyt kaiken, jota pelastuksemme vaati.

Mika Bergman

Jeesus tuli lain alaiseksi lunastamaan lain alaiset

”Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.” (Gal. 4:4–5) Jumalan laki vaatii ihmiseltä täydellisyyttä. Jeesus sanoo: ”Olkaa siis te täydelliset, niin kuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on.” (Matt. 5:48) Kukaan ihminen ei kuitenkaan voi tätä saavuttaa. Täydellisyyteen ei riitä vain se, että esimerkiksi ulkoisesti pidättäytyy murhaamasta tai varastamasta. Käskyjen täyttäminen vaatii täydellisyyttä myös ajatuksissa ja asenteissa. Yksikin syntinen ajatus on este lain täydelliselle täyttämiseksi. Jaakob kirjoittaa: ”Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin. (Jaak. 2:10)

Näin Jumalan laki tuomitsee kaikki ihmiset syyllisiksi Jumalan edessä: ”Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä.” (Room. 3:19) Ne, jotka ovat lainrikkokjia, ovat kirouksen alla: ”Sillä

kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: ’Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee.’” (Gal. 3:10)

Juuri tämän takia Jeesus syntyi ihmiseksi ja tuli lain alaiseksi – ei itsensä tähden – vaan meidän tähtemme. Jeesus sanoo: ”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.” (Matt. 5:17) Kristus täytti Jumalan lain kaikkien maailman ihmisten puolesta. Jos Jeesus ei olisi täyttänyt lakia meidän puolestamme, me emme voisi pelastua. Silloin lain täyttäminen jäisi nimitäin meidän velvollisuudeksemme, ja niin kuin totesimme yllä, se on meille syntiin langenneille ihmisille täysin mahdotonta. Sen tähden me tarvitsemme sitä, että joku täyttää Jumalan lain puolestamme. Tosi Jumalana ja ihmisenä Jeesus on ainoa, joka on tämän voinut tehdä.

Jeesuksen sovitustyöhön kuuluu myös se, että hän kärsimyksellään ja kuolemallaan sovitti meidän syntimme. Jeesus otti päälleen sen

lain kirouksen, jonka kaikki me olemme ansainneet, ja kärsi rangaistuksen kaikkien meidän puolestamme. ”Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme – sillä kirjoitettu on: ’Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu.’” (Gal. 3:13) Ristinkuolemallaan Jeesus pyyhki pois sen lain tuomion, jonka alla ihmiset luonnostaan ovat. ”Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset, ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin.” (Kol. 2:13–14)

Kasteen ja uskon kautta me tulemme osalliseksi Kristuksen pyhästä elämästä ja hänen sovituskuolemastaan, niin että saamme kaikki syntimme anteeksi ja Kristuksen täydellinen pyhyys luetaan meidän hyväksemme. ”Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukuneet.” (Gal. 3:26–27) Kun Kristus ja hänen vanhurskautensa on puettu päällemme, ei meidän tarvitse pelätä lain syytöksiä ja tuomiota, sillä Kristuksen täydellinen lain täyttäminen ja sovituskoulema luetaan meidän hyväksemme.

Dani Puolimatka

Joulu ja armonvälineet

Katsoin äskettäin kuuluisan joululaulun, *Adeste fideles*, musiikkivideota. Laulu tunnetaan Nyt riemuitten tänne -nimellä. Miten rakastan tuota virttä!

*Nyt riemuitten tänne kiiruhusti
tulkaa,
Betlehemihin rientäkää!
Lapsonen pieni taivahast on
tullut!
Oi häntä rukoilkaamme,
oi häntä rukoilkaamme,
hän ompi meidän korkea
kuningas!*

Musiikkivideon kauniit maalaukset koskettivat minua. Mariasta oli useita maalauksia rakastaen pitelemässä Kristus-lastaa, joka oli luvattu enkeli Gabrielin kautta. Paimenet olivat jättäneet lammasmaansa tullakseen palvelemaan Kristusta, Vapahtajaa! Ja tietenkin oli maalauksia kolmesta viisaasta miehestä, tai tietäjistä, jotka saapuivat Betlehemiin katsomaan ja palvelemaan Jeesusta. Nämä kaikki ihmiset tulivat katsomaan Jeesusta, seimessä makaamassa. Hän on, kuten laulu kertoo meille:

*Ikuisen Isän sana lihaks tullut!
Me sua rukoilemme, me sua rukoilemme,
sä olet meidän korkea kuningas!*

Ajattelin itsekseni miten upeaa olisi ollut olla todistamassa meidän Vapahtajamme syntymää. Miten

upeaa olisi ollut polvistua muiden kanssa ja nähdä Hän, josta joululaulumme sanoo: "Ikuisen Isän sana lihaks tullut!" Niin monet vuosisadat ovat kuluneet – yli kaksi tuhatta vuotta!

Mutta entä Sana ja pyhä ehtoollinen? Eivätkö nämä ole pyhät armonvälineet, joissa Vapahtajamme Jeesus Kristus tulee meidän luoksemme? Sitä ne todellakin ovat! "Mutta pastori, se ei ole sama, kuin jos me olisimme olleet siellä!" Mutta odota hetkinen. Eivätkö Sana ja pyhä ehtoollinen ole armonvälineet, joissa Jeesus on todella läsnä? Hän on todellakin niissä läsnä! Kaste yhdistää meidät Jeesuksen puolestamme tekemään pelastustyöhön. Meille on annettu uusi syntyminen ja syntien anteeksisaaminen. Olemme kuolleet Kristuksen kanssa ja olemme nousseet Hänen kanssansa. Vielä enemmän, nämä sakramentit eivät ole pelkkää vettä tai pelkkää leipää ja viiniä, vaan niihin on liittynyt Jumalan lupaus, Jumalan sana, joka vaikuttaa uskoa. Usko tekee mahdolliseksi kohdata Jeesus tavalla, joka on suurenmoinen ja, kyllä, parempi kuin mitä ihmissilmämme voivat nähdä. Näin Sanan ja pyhän ehtoollisen kautta joulun ilo ja merkitys ovat aina ajankohtaisia keskellämme. Me voimme juhlia sitä aina, eikä vain joulukuun 25. päivää!

Sana ja armonvälineet opettivat Lutheria liittymään Marian ja Joosefin, viisaiden miesten ja paimenten seuraan katsomaan Kristus-lastaa. Luther opetti rohkeasti, että Raamattu on se seimi, jossa Kristus on löydettävissä. Niin kuin äiti menee kehdon luo löytämään vauvansa, samoin kristitty menee Raamattuun löytämään Jeesuksen. Älkäämme vain tutkiko kehtoa ja unohtako palvella vauvaa! Lutherille tämä merkitsi sitä, että aina kun hän avasi Raamatun, hän katseli ja palveli Herraa Jeesusta Kristusta. Me tarvitsemme ennen kaikkea uskon silmiä nähdäksemme Jeesuksen. Jopa Maria, ja kaikki muut, voisivat aivan varmasti kertoa sen teille. Kyllä, he kaikki näkivät Jeesuksen paljailla silmillään, mutta he kaikki katsoivat ja palvelivat Jeesusta uskon silmillä. Profeetat ja enkelit olivat kertoneet heille Jumalan Sanan! Vaikka he fyysisesti näkivät vain ihmisen, Jeesuksen, heidän silmänsä näkivät vielä enemmän. He näkivät Kristus-lapsen tulemisen todellisen tarkoituksen: 1. Kaikkien Vanhan testamentin profetioiden toteutumisen, 2. Pelastuksen kaikille, jotka uskovat, sekä juutalaisille että pakanoille, 3. Synnin lunastuksen hinnan, 4. Voiton varmuuden kuoleman yli. Armonvälineet tuovat meille saman ihmiseksi tulleen Jeesuksen, Jumalan ilmielävänä! Kun Sanaa saarnataan, Kristus on todellisesti läsnä Sanassa. Armonvälineet ovat kaikki. Ne antavat meille uskon ja ilon, joka Marialla, paimenilla, tietäjillä ja Lutherilla oli. Armonvälineiden välityksellä myös me katsomme Raamattuun ja näemme Jeesuksen ja palvelemme Häntä, todellisella ilolla ja rakkaudella, jota mikään inhimil-

linen tahdon pinnistys tai sydämen tuumailu ei voi saada aikaan.

Sanon sen uudelleen. Paljon tärkeämpää kuin se ihme, jonka ihmissilmät näkivät katsoessaan Jeesusta, oli se, kenet he näkivät uskon silmin. Tuo usko lähetti heidät matkaan, he ylistivät Jumalaa ja uskoivat joulun todelliseen merkitykseen!

Sana ja armonvälineet auttavat meitä. Ne antavat meille todellisen ja elävän uskon! Sana ja armonvälineet ANTAVAT MEILLE JEESUKSEN!!! Martin Luther opetti, että näin näissä välineissä Kristus pitäisi asettaa suoraan silmiemme eteen niin, että emme näe tai kuule mitään lukuun ottamatta Häntä ja emme usko, että mikään on lähempänä meitä kuin Kristus, sillä Hän ei istu toimettona taivaassa, vaan on jatkuvasti läsnä meissä. Hän vaikuttaa ja asuu meissä. Paavali sanoo: "en enää minä, vaan Kristus elää minussa" (Gal. 2:20). Usko on järkkymätön katse, joka katsoo yksin Kristukseen. Hän on synnin ja kuoleman valloittaja ja se, joka antaa meille vanhurskauden, pelastuksen ja iankaikkisen elämän. Sanassaan Kristus on lähempänä teitä kuin lapsi, joka on käärinnyt käsivartensa kaulanne ympärille. Kun uskotte Häneen, Hän on teidän kanssanne ja lähellä teitä. Hän on aivan teidän edessänne, silmienne ja korvienne edessä, niin että voitte melkein nähdä ja kuulla Hänet. Yksinkertaisesti uskokaa Häneen.

*Jo enkelein kuoro sulosävelellä
riemun sanomaa näin ilmoittaa:
Kunnia olkoon, olkoon Jumalalle
ja maassa rauha ja maassa rauha
ja ihmisille hyvä tahto myös.*

Ned Brockwell

Näkymätön tuli näkyväksi

Kosmonautti Juri Gagarinin kerrotaan sanoneen avaruudesta palattuun, ettei hän nähnyt siellä Jumalaa. Eipä hän olisi voinutkaan. ”Jumala on henki”. (Joh 4:24) Hänellä ei ole ruumista, jonka voisimme havaita. Siksi Jumalaa ei voi nähdä eikä havainnoida muilla aisteilla. Hän on myös luomaton ja sellaisena meidän käsityskykymme yläpuolella. Hän on Jumala, ”joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä.” (1 Tim. 6:16)

Kuinka sitten voimme tuntea Jumalan, jota emme voi nähdä, kuulla, haistaa tai koskea? Vain siten, että Jumala ilmoittaa itsensä meille. Vaikka me emme voi luotuina, aistivina olentoina kurrottautua näkyvän todellisuuden verhon taakse, Jumala voi kuitenkin kääntyä puoleemme ja antaa meille käsityksen itsestään. Jumala vaikuttaa maailmaan, niin että voimme nähdä hänen tekonsa, ja meihin, niin että voimme tuntea hänen läsnäolonsa. Jo luomisessa Jumala on istuttanut ihmisiin tietoisuuden itsestään ja olemassaolostaan. Tätä sanotaan Jumalan yleiseksi ilmoitukseksi.

Jouluna puhumme kuitenkin paljon enemmän: Jumala tuli näkyväksi. Jouluna juhlimme sitä, että Jumalan Poika, Isästä iankaikkisuudessa syntynyt, tosi Jumala, tuli ihmiseksi. Jumala, joka on meille näkymätön, ilmoitti itsensä meille Pojassaan niin, että hänet saattoi nähdä. ”Minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta – ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille”, kirjoitti apostoli Johannes Kristuksesta (1 Joh. 1:1–2).

Näin Jumala on ilmoittanut itsensä meille erityisellä tavalla Pojassaan. Jumala rakasti maailmaa antamalla ainokaisen Poikansa tulla ihmiseksi ja vieläpä kuolemaan ihmisten syntien tähden. (Joh. 3:16) Näemme Jeesuksessa rakastavan ja armollisen Jumalan.

Vaikka Kristus tuli ihmiseksi, hän pysyi Jumalana. Hänen jumalallinen luontonsa ei muuttunut näkyväksi, aineelliseksi tai luoduksi, vaan pysyi näkymättömänä, aineettomana ja luomattomana. Mutta koska Jumalan Poika todella omaksui ihmisyyden, hänellä oli ruumis ja hänet todella saattoi nähdä. Me voimme nähdä hänet, joka on Jumala. Niinpä me näemme Jumalan.

Koska Jeesus on tullut ihmiseksi, luotuun maailmaan, hänestä voi myös tehdä kuvia. Jotkut kristityt ovat arkoja Jeesuksen kuvien suhteen. He ajattelevat Vanhan testamentin kuvakieltoa. (2 Moos. 20:4) Sitä ei kuitenkaan voi tulkita ehdottomaksi kaikkien kuvien kielloksi, sillä temppeliin ja sen kalustoon tehtiin kuvia kasveista ja kerubeista. Kiellon päämäärä oli estää kansaa tekemästä kuvia HERRASTA palvottavakseen ja ehkäistä epäjumalanpalvelusta. Ihmiseksi tulleen Jumalan Pojan voi kuitenkin kuvata, koska ihmisen voi kuvata. Siksi kristityt ovat yli tuhannen vuoden ajan käyttäneet kuvia Jeesuksesta osana kirkkotaidetta. Ne todistavat Jeesuksen todellisesta ihmisyydestä. Kuvia ei silti pidä palvoa. Palvontamme kohteena on yksin Kristus, eivät hänen kuvansa.

Me emme näe Jeesusta ruumiillisilla silmillämme, koska hän on astunut taivaaseen. Kuitenkin katselemme häntä uskon silmin Kirjoituksista, joihin apostolinen silminnäkiätodistus on talletettu Pyhän Hengen innoittamana. Kun katselemme seimen lasta jouluevankeliumissa, näemme Jumalan, joka tuli meidän pelastajaksemme.

Vesa Hautala

Jeesus on veljemme

Luin ainutlaatuisesta perhetapaamisesta, joka tapahtui Los Angelesin lentokentällä vuonna 1972. Tapaus oli tällainen: mies astui ulos lentokoneesta kentän väenpaljouteen. Hän oli kuusissakymmenissä ja kaljuuntumassa. Hän näytti hieman väsyneeltä ja hänen vaatteensa olivat rypyssä pitkän Atlantin ylisen lentomatkan jäljiltä.

Häntä odottamassa oli joukko erilaisia ihmisiä: jotkut olivat pitempiä, toiset lyhempiä, toiset vanhempia, toiset nuorempia, toiset paremmin pukeutuneita kuin toiset. Outoa oli se, että yhdennäköisyyttä ei juurikaan ollut, mutta silti he olivat perhettä. Heti kun he näkivät kaljuuntuvan, rypyisen miehen ja kun hän näki heidät, oli ilmeistä, että he olivat sukua. Oli selvää, että heillä oli jonkinlainen syvä yhteinen ymmärrys, jonkinlainen syvä side, jonka aiempi kokemus oli muovannut heidän välilleen, vanha luottamus ja kiintymys, joka sitoi heidät kaikki yhteen.

Syy oli tämä: Rypyinen mies oli Oskar Schindler, mies joka pelasti yli 1200 juutalaista natsien joukkotuholta. Portilla odottaneet ihmiset olivat elossa hänen takiaan. He eivät olleet unohtaneet häntä eikä hän ollut unohtanut heitä. Jaetun kokemuksen seurauksena he kuuluivat toinen toisilleen. He olivat perhettä.

Ajattele omaa suhdettasi Jeesukseen. Kun Jeesus tuli maan päälle

vetämään meidät ylös syntimme kuopasta, se ei ollut vain työtä. Se oli Jeesukselle henkilökohtaisesti tärkeää. Hän teki sen, koska hänen myötätuntoinen sydämensä ei kestänyt, että hän olisi jättänyt meidät ja koko maailman tuhoutumaan. Ja niin hän astui meidän sijaamme. Meidän puolestamme hän eli täydellisen elämän, jota sinä et voinut elää. Sitten hän otti päälleen kaikkien syntiemme musertavan painon ja kärsi helvetin kauhut maksaessaan syntivelkamme aivan kokonaan. Miksi Jeesus teki niin? Olette varmasti kuulleet sanonnan: ”Voit valita ystäväsi, mutta et voi valita sukuasi. He ovat sukulaisasi riippumatta siitä tunnustatko heitä vai et.” Jumala teki meille juuri näin. Ja vielä enemmän, Jeesuksella oli valinnan varaa, ja hän valitsi tehdä meistä perheensä tulemalla yhdeksi meistä, maistamalla kuolemaa meidän tähtemme, eikä hän koskaan hävennyt meitä.

On vaikea olla koskaan häpeämättä perheenjäsentä tai sukulaista. Et voi elää jonkun kanssa 18 vuotta ja olla kokematta hetkiä, jolloin joku perheenjäsen tekee jotain noloa tai sanoo jotain, joka saa sinut punastumaan. Muistan, kun ollessani nuori poika perheeni oli menossa vierailemaan tätini ja hänen perheensä luo Massachusettsiin. Tiedätte millaista se on: kävelimme sisään ovesta leveästi hymyillen, silmät loistaen

siitä ilosta, että tapaa sukulaisen, jota ei ole nähnyt aikoihin. Niinpä Brockwellin perheen tullessa sisään ovesta, nuorempi veljeni katsoi tättäni ja sanoi: ”Bev-täti, sinä olet kuin miljoona dollaria!” Täti tuli täyteen helläsydämistä kiitollisuutta ja sanoi: ”Oi kiitos, Philip!”, mihin veljeni vastasi: ”Niin, vihreä ja ryppyinen.” Minua nolotti niin paljon! Olin niin häpeissäni!

Jeesus näkee meidät selkeästi. Vielä vanhurskauttamisemme jälkeekin hän näkee meidän syntimme, hän näkee, mitä sydämessäsi on. Mutta hän ei silti häpeä meitä. Hän ei katso syntiä läpi sormien tai jätä sitä huomioimatta. Mutta samaan aikaan hän ei häpeä sitä, että hän tuntee meidät. Pyhä Henki inspiroi hebrealaiskirjeen kirjoittajan kirjoittamaan: ”Sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi.” (Hebr. 2:11) Kuinka hän voi ohittaa syntiemme aiheuttaman häpeän? Koska hän on veljemme lihassa, hän tietää aina, että hän on yhtä koko ihmiskunnan kanssa siinä. Sitä varten hän syntyi, sitä varten ”Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme” (Joh. 1:14), että hän pelastaisi meidät ja pyhittäisi meidät. Hän muistaa täytetyn työnsä ristillä, missä hän tosi ruumiissaan, 100% Jumalana ja 100% ihmisenä, kantoi syntimme ja häpeämme, kaikki asiat, jotka pahiten pistelevät omatuntoamme. Hän otti ne omikseen kuin olisi itse tehnyt kaiken, kuin meidän syntimme olisivat hä-

nen omiaan, vaikka hän oli syntynyt ilman syntiä. Hän kantoi syntimme ja häpeämme meidän sijastamme. Koska hän on veljemme, hän tulee yhä mielellään meidän syntisten ja vanhurskasten kristittyjen luo sanassaan ja jatkaa elämiemme muuttamista evankeliumillaan! Ja koska Jumala valitsi meidät Kristuksessa olemaan perhettään, me olemme veljiä ja sisaria yhdessä oikeassa kristillisessä uskossa. Toisinaan tuotamme pettymyksen toisillemme ja erityisesti Jumalalle. Mutta me katsomme, miten Jeesus on kärsivällinen ja antaa meille anteeksi. Hänen rakkautensa ja armonsa on muuttanut meidän elämämme. Me katsomme ohi toistemme syntien ja ajatteleme Kristusta, Veljeämme, joka ”meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme.” (Ilm. 1:5b) Tämän hyvän uutisen me jaamme toinen toisemme kanssa.

Jeesus elää! Ja koska hän elää, mekin elämme. Me elämme elämää käsi kädessä hänen kanssaan, vapaina synnin kirouksesta, vapaana menneisyytemme syyllisyydestä, vapaina tulevaisuuden pelosta.

Pyhä Henki pitää siitä huolen evankeliumin kautta. Yhteisten ”kokemustenne” seurauksena sinä ja Jeesus olette perhettä. Sinä kuulut hänelle ja hän kuuluu sinulle. Niinpä jokaisessa jumalanpalveluksessa me kokoonnumme yhteen Veljemme Jeesuksen Kristuksen sekä veljiemme ja sisariemme kanssa. Kuulumme toinen toisillemme.

Ned Brockwell

Köyhien joulu

Jeesus tuli köyhäksi tekemään meidät rikkaiksi

Eläinten syöttökaukalon heinät ja puusepän vaimon syli: siinä olivat Jumalan Pojan ensimmäiset leposijat maailmassa. Pieni lapsi kapaloissaan oli alas taivaan korkeudesta astunut Jumala. Me emme voi käsittää, miten paljosta Jeesus luopui tullessaan meidän Vapahajaksemme. ”Te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, joka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhyydestään rikastuisitte.” (2 Kor. 8:9) Jouluna olemme tämän salaisuuden äärellä.

Ihmiskunta oli hengellisesti köyhä, tai paremminkin täysin vararikossa. Meitä painoi järkyttävä syntivelka. Meillä oli leppymätön velkoja, Jumalan laki, joka vaatii pahuudelle rangaistusta. Eikä meillä ollut, millä maksaa. Meitä uhkasi vääjäämätön rangaistus.

Auttaakseen meitä Jumalan Poika lahjoitti rikkautensa meille. Hän ”tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen”. (Fil. 2:7) Syntyessään ihmiseksi Kristus tuli lain alaiseksi. (Gal. 4:5) Hän maksoi meidän pahojen tekojemme velan hyvillä teoillaan: hänen vapaaehtoinen kuuliaisuutensa Jumalan laille hyvittää meidän rikkomuksemme. Ristinkuolemallaan Kristus maksoi lain vaatiman rangaistuksen: hän antoi vihan ja tuomion kohdata itseään meidän sijastamme. Hän ”tuli kiroukseksi meidän edestämme” (Gal. 3:13) ja näin lunasti meidät vapaiksi. Kristus meidän edestämme on köyhien syntisten rikkaus. Tämän ajatuksen voi nähdä tutun Joulupuu on rakennettu -laulun sanoissa:

*Tullessasi toit sä valon,
lahjat rikkaat runsahat,
Autuuden ja anteeksannon
kaikki taivaan tavarat*

Jumala haluaa, että jaamme hänen lahjojaan

Kirkko ja jokainen kristitty on kutsuttu jakamaan hengellisiä aarteita Kristuksen esimerkkiä seuraten. Meillä on Kristuksessa ehtymättömät taivaalliset aarteet. Kutsumme toisiakin niiden omistukseen. Teemme sen levittämällä evankeliumin sanaa ja kutsuamalla ihmisiä kuulemaan sitä. Usko, jonka evankeliumi synnyttää, ottaa kaikki taivaalliset aarteet omikseen. Näin taivaallista rikkautta jaetaan yhä eteenpäin.

Kristuksen esikuva kannustaa myös ajalliseen antamiseen. Hän antoi kaikkensa, emmekö me antaisi liiastamme? Uhraamme omas-
tamme evankeliumin työn tukemiseksi, mutta myös lähimmäisen elämän hyväksi tässä ajassa. Anteliaisuus ja vieraanvaraisuus ovat hyveitä, joita Raamattu korostaa monin paikoin. Kun Herra sääli kurjuuttamme synnin köyhyydessä, emmekö me säälisi lähimmäistämme hänen vaikeuksissaan ja kärsimyksissään? Alati pienenevässä maailmassamme on tilaisuuksia antaa omastaan myös kauempana olevien hyväksi. Kuitenkaan antamista ei tule ajatella lakimaisena vaatimuksena. ”Iloista antajaa Jumala rakastaa.” (2 Kor. 9:7) Pienikin apu on hyvä ja tärkeä.

Joulun sanoma on ilmaistu kauniisti Lutherin Enkeli taivaan-virren neljännessä säkeistössä. Sen äärellä on hyvä hiljentyä tutkimaan Jeesuksen armon rikkautta meitä köyhiä syntisiä kohtaan:

*Oi terve tänne tultuas
syntist’ et hylkää Armias.
Sä köyhäks tulit rikkahin
sua kuinka kyllin kiittäisin!*

Loppiainen, "pakanoiden joulu"

Loppiaisena muistetaan sitä, kuinka itämaan tietäjät tulivat tähden johdattamina Jeesus-lapsen luokse. Loppiaista onkin siksi sanottu ”pakanoiden jouluksi”, koska sen päivän teksteissä tulee ilmi se, kuinka Jeesus ei syntynyt ihmiseksi vain Israelin kansaa varten, vaan myös pakanoiden tähden. Jeesus syntyi koko maailman Vapahtajaksi.

Itämaan tietäjät olivat siis pakanoita eivätkä israelilaisia. He eivät myöskään asuneet Israelin maassa. Mitä todennäköisimmin itämaan tietäjät kuitenkin tunsivat Vanhan testamentin profetioita tulevasta Messiaasta, ja osasivat sen tähden tulkita oikein yliluonnollisen tähden syttymisen taivaalla. Vanhassa testamentissa on profetia: ”Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka ko-

hoaa Israelista.” (4. Moos. 24:17) Itämaan tietäjien lähtiessä seuraamaan tähteä alkoi puolestaan toteutua tämä profetian sana: ”Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi. Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa. Kansat vaeltavat sinun valkeuttasi kohti, kuninkaat sinun koitteesi kirkkautta kohti. Nosta silmäsi, katso ympärillesi: kaikki nämä ovat kokoontuneet, tulevat sinun tykösi; sinun poikasi tulevat kaukaa, sinun tyttäriäsi kainalossa kannetaan. Silloin sinä saat sen nähdä, ja sinä loistat ilosta, sinun sydämesi sykii ja avartuu, kun meren aarteet kääntyvät sinun tykösi, kansojen rikkauudet tulevat sinulle. Kamelien paljous peittää sinut, Midianin ja Eefan varsat; kaikki tulevat Sabasta, kantavat kultaa ja suitsutusta ja Herran ylistystä ilmoittavat.” (Jes. 60:1–6)

Itämaan tietäjien saapuminen oli jo esimakua siitä, kuinka Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen ilosano ma tuli julistaa kaikille maan kansoille. Jumala valmisti pelastuksen Jeesuksessa kaikille maailman ihmisille. ”Liian vähäistä on sinulle, joka olet minun palvelijani, kohottaa ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuoda takaisin Israelin säilyneet: minä panen sinut pakanain valkeudeksi, että minulta tulisi pelastus maan ääriin asti.” (Jes. 49:6) Vielä

Jesajan kirjassa sanotaan: ”Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: ’Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänsä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, Jerusalemistä Herran sana.’” (Jes. 2:2–3)

Mekin olemme syntyperältämme pakanoita, mutta kasteen ja uskon kautta me olemme käyneet Jumalan todellisen temppelin, Jeesuksen luokse. Me olemme käyneet Siioniin ja taivaallisen Jerusalemin luokse: ”Te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlijoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydelliseksi tulleitten vanhurskusten henkien tykö, ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri. (Heb. 12:22–24) Näin me kuulumme uskon kautta Jumalan todelliseen kansaan, hengelliseen Israeliin, ja pääsemme kerran varsinaiseen luvattuun maahan, iankaikkiseen autuuteen taivaan kirkkauteen.

Jumalallinen ja inhimillinen Raamattu

Raamattu on ainutlaatuinen kirja. Se on Jumalan erehtymätön ilmoitus ihmiskunnalle. Se on ainoa kirja, jossa ei ole virheitä tai puutteita. Se eroaa muista kirjoista myös siinä mielessä, että se on tarkoitettu kaikkia ihmisiä varten. Pelastuksen tie, joka on Raamatun pääasia, on ainoa tie taivaaseen.

Raamatun varsinainen kirjoittaja on Pyhä Henki, joka on antanut Jumalan sanan ihmisille. Jeesus opetti sanoin ja esimerkein Raamatun arvoa. Hän osallistui synagogajumalanpalveluksiin, joissa Raamattua luettiin. Hän sovelsi Raamatun sanaa itseensä ja sanoi Kirjoituksista: ”Ne juuri todistavat minusta.” (Joh. 5:39) Apostoli Paavali sanoi: ”Minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa.” (Apt. 24:14) Kaiken uskominen on mahdollista ja tarpeen juuri sen tähden, että Jumala on antanut sanansa.

Jumala antoi myös Uuden testamentin evankelistojen ja apostolien välityksellä. Koko Raamattuun soveltuu Jumalan sana: ”Jokainen kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut.” (2 Tim. 3:16,17)

Miten on ymmärrettävä se, että Raamattu sisältää myös hyvin voimakkaita ihmisen sydämen tuntemuksia? Näin on monin kohdin esimerkiksi Psalmien kirjassa. Onko Jumala antanut myös tällaiset sanat ja jos on, mitä varten? Uskonpuhdistaja Martti Luther viittaa psalmeihin ja sanoo: ”Minusta näyttää siltä, että Pyhä Henki on itse tahtonut vaivautua laatimaan lyhyen Raamatun ja esimerkikokoelman koko kristikunnasta ja kaikista pyhistä.” (St. L. XIV, 23) Jumala on antanut siis nämä kuvaukset uskovien vaiheista ja tuntemuksista meille opiksi. Näin myös tällaiset kohdat sisältyvät siihen Jumalan sanaan, joka on annettu meille ihmisille hyödyksi.

Raamattu on siis jumalallinen niin, että se on erehtymätön Jumalan oma ilmoitus pelastuksesta. Inhimillinen se on siinä mielessä, että Raamatun teksti on annettu ihmisten välityksellä ja meidän iankaikkista autuuttamme varten.

Miksi Markuksen evankeliumi ei mainitse neitseestä syntymistä

Monet ovat kiinnittäneet huomion siihen, että Markus ei mainitse evankeliumissaan mitään Jeesuksen syntymästä. Monet liberaalit raamatuntutkijat myös tekevät tästä sellaisen johtopäätöksen, että Markus ei olisi uskonut neitseestä syntymiseen. Lisäksi, koska modernissa raamattukriiikissä pidetään lähes itsestään selvänä, että Markus on evankeliumeista ensimmäinen, monet myös päättelevät tästä, että kristinuskoon ei alun perin kuulunut usko Jeesuksen neitseestä syntymiseen.

Tällaisiin väitteisiin voidaan sanoa ensinnäkin, että menemättä tässä yhteydessä sen enempiä yksityiskohtiin, ei ole missään nimessä itsestään selvää, että Markus olisi kirjoitettu evankeliumeista ensimmäisenä. Silloin ei olisi lainkaan ihmeellistä, että Markus ei mainitse neitseestä syntymistä, jos Matteus ja Luukas olisivat kertoneet siitä jo häntä ennen. Eihän Johanneskaan mainitse evankeliumissaan neitseestä syntymistä.

Mutta vaikka Markuksen evankeliumi olisikin kirjoitettu ensimmäisenä, ei tästä vielä seuraa, etteikö Markus olisi siihen uskonut tai etteivätkö ensimmäiset kristityt olisi uskoneet Jeesuksen neitseestä syntymiseen. Markuksen evankeliumissa ei ole mitään, mikä olisi ristiriidassa neitseestä syntymisen kanssa. Emme tietenkään voi tietää varmuudella, miksi Pyhä Henki näki hyväksi olla mainitsematta neitseestä syntymistä Markuksen evankeliumissa, mutta voimme arvella, että ehkä ainakin osittain tämä liittyy evankeliumin luonteeseen. Markus aloittaa evankeliuminsa näin: ”Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku.” (Mark. 1:1) Sitten Markus alkaa evankeliuminsa suoraan kertomalla, kuinka Jeesus tuli Johannes Kastajan kastettavaksi. Näin Markus siis evankeliuminsa ensimmäisessä lauseessa ilmaisee sen, että hän aloittaa Jeesuksen julkisen toiminnan eli evankeliumin julkisen julistamisen alusta. Voimme siis ajatella, että tällä lauseella Markus siis nimenomaan selittää, miksi hän ei ole ottanut mukaan neitseestä syntymistä: Markuksen tarkoitus on aloittaa evankeliuminsa suoraan Jeesuksen julkisen toiminnan alusta.

Dani Puolimatka

Odotamme Jeesusta takaisin

Yksi adventtiin liittyvistä odotuksen asioista on Vapahtajan paluu. Tämä asia on hyvin tärkeä uskonkohta. Apostolisessa uskontunnustuksessa tämä asia nimenomaisesti mainitaan. Lisäksi siinä tuodaan esille Kristuksen paluuseen liittyviä ja perustuvia muita asioita: ”Minä uskon Jeesukseen Kristukseen, ... (joka) on taivaasta tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita ... ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän. Näin uskontunnustuksessa on neljä kohtaa, jotka kukin tuovat esiin omalta kannaltaan uskon päämäärän. Ensimmäinen niistä on, että uskomme Jeesuksen tulevan takaisin.

On hyvä huomata myös, mitä uskontunnustuksessa eikä myöskään Raamatussa ei sanota viimeisistä tapahtumista. Mitään puhetta ei ole siitä, että tämän maailman asiat kääntyisivät ulkonaisesti paremmiksi. Päinvastoin Jeesus opettaa mm. Matteuksen evankeliumin 24. luvussa sekä maallisista että hengellisistä onnettomuuksista ennen hänen paluutaan. Näin tulee torjuttuksi hyvin laajalle levinnyt

kuvitelma siitä, että seurakunnalla olisi odotettavissa jokin maallinen kukoistusaika ennen viimeistä päivää. Tällainen uskomus vääristää toivon maalliseksi. Sen sijaan oikea kristillinen toivo kohdistuu siihen, että Vapahtaja palaa ja vie omansa iankaikkiseen elämään.

Raamatun opetus Kristuksen paluusta varoittaa epäuskosta. Ne, jotka ovat Kristuksen hylänneet ja epäuskossaan pysyvät, eivät peri taivasta, vaan joutuvat kadotukseen. Ilman Vapahtajaa ei kukaan voi kestää Jumalan edessä.

Kristukseen uskoville, pahoin rikkoneille, puhe Vapahtajan paluusta merkitsee toivon täyttymistä. Vaikka uskova voi kokea syntivelkansa hyvin suureksi, Jumala jättää sen lukematta hänelle syyksi Kristuksen tähden tälläkin hetkellä. Viimeisenä päivänä tulee näkyväksi tämä perustava uskon asia: Kristus ei syytä uskovaa hänen synneistään, vaan julistaa lopullisen ihanan vapautustuomion ja johdattaa omansa iankaikkiseen elämään.

Kimmo Närhi

Hartaus jouluaatolle

Jes. 9:1–6

”Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus. Sinä lisäät kansan, annat sille suuren ilon; he iloitsevat sinun edessäsi, niin kuin elon aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan. Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän olkinsa vitsan ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niin kuin Midianin päivänä; ja kaikki taistelun pauhussa tallatut sotakengät ja verrellä tahratut vaipat poltetaan ja tulella kulutetaan. Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas. Herraus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallansa; se perustetaan ja vahvistetaan tuomiolla ja vanhurskaudella nyt ja iankaikkisesti. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä.”

Suomessa on taas pimein aika vuodessa. Emme ole ainoastaan fyysisen pimeyden keskellä, vaan kansamme elää myös suuren hengellisen pimeyden keskellä. Kristittyjen on kuitenkin aina syytä muistaa, että heidän omassa sydämessäänkin asuu vielä pimeys. ”Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea?” (Jer. 17:9) Jeesus puolestaan sanoo: ”Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, hau-reudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaamiset.” (Matt. 15:19)

Kaikki ihmiset asuvat luonnostaan kuoleman varjon maassa, kuolleina synteihinsä. Tämän pimeyden keskuuteen syntyi Jeesus. Hän tuli valkeudeksi maailmaan. ”Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus.” (Joh. 8:12) Jeesus syntyi, jotta hän voisi kuolla ihmisten syntien puolesta. Hän syntyi, jotta hän voisi kantaa maailman synnin ja pimeyden ristinpuulle ja kärsiä rangaistuksen niistä kaikkien maailman ihmisten puolesta.

Näin Jeesus tuli ja voitti pimeyden vallan. Jokainen, joka uskoo häneen, saa syntinsä anteeksi ja pääsee pimeydestä valoon. ”Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen.” (Joh. 12:46) Jeesus on ottanut meidän pimeytemme ja naulinnut sen ristinpuulle. Jeesus on meidän valomme. Hän syntyi pelastaakseen meidät pimeydestä. Tästä me saamme tänäkin jouluna iloita kaiken pimeyden keskellä. Aamen.

Dani Puolimatka

Hartaus joulupäivälle

Luuk. 2:10–11

”Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.”

Tänä jouluna saat jälleen juhlia. Sinulla on henkilökohtaisesti iloittavaa, sillä Jumalan Poika tuli ihmiseksi juuri sinun vuoksesi. Enkeli sanoi aikoinaan paimenille, että ilouutinen ”tänä päivänä on syntynyt Vapahtaja” on tuleva kaikelle kansalle. Jeesus on siis kaikkien Vapahtaja, sinunkin. Yhtään ihmistä ei ole unohdettu. Jumala jo iankaikkisuudessa näki, että rikkoisit hänen tahtoaan vastaan ja ansaitsisit iankaikkisen kadotuksen synneilläsi, mutta hän ei hylännyt sinua, vaan lähetti Poikansa maailmaan kärsimään ristin kuoleman, jotta voisit olla hänen omansa paljon rikkoneenakin. Viaton Seimen lapsi on itse Herra, joka tuli tänne langenneeseen maailmaan sovittamaan syntisi.

Joulu kirkastaa meille Jumalan rakkauden suuruuden. Se osoittaa, kuinka palavasti taivaan Isä haluaa pelastaa sinut – antoihan hän kaikkein rakkaimpansa edestäsi. Tuo viaton lapsi joutui kärsimään hyvin paljon tähtesi. Hän joutuu kantamaan ne kivut ja kuormat, joita olet synneilläsi ansainnut. Mutta hän halusi tehdä sen. Niin rakas olet hänelle. Jeesus on Vapahtajasi. Anna hänen olla sitä, äläkä yritä sovittaa omia syntejäsi.

Vaikka sydämesi vakuuttaisi, että Jumala on luovuttanut suhteesi eikä halua enää antaa anteeksi, kuule, mitä hän vakuuttaa sanassaan: sinulle on syntynyt Vapahtaja.

Mika Bergman

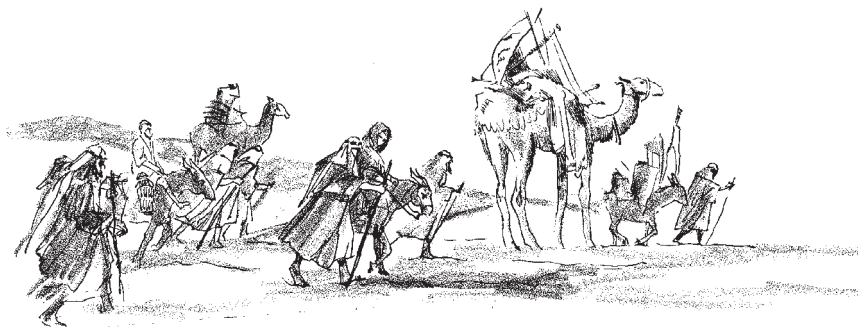
Hartaus loppiaispäivälle

Loppiaisaikaan liittyy useampia kirkollisia teemoja. Loppiaispäivänä muistetaan itämaan tietäjiä. Loppiaisajan sunnuntain teksteissä näkyy Jeesuksen kirkkauden julkituleminen eri tavoin. Vanhaan aikaan loppiaisena juhlittiin Jeesuksen kastetta. Kaikissa näissä aiheissa näkyy perusajatus Jumalan Pojan armonkirkkaudesta, joka loistaa maailmaan. Suomalaisessa jouluperinteessä loppiaista puolestaan on juhlittu joulukauden päätöspäivänä, jolloin viimeiset herkut on syöty pois ja arki aloitettu.

Jumalan Pojassa luomaton kirkkaus loistaa luomakuntaan ja armon valo paistaa synnin keskellä. Ilman Kristusta ihminen on hengellisen pimeyden vallassa eikä voi olla Jumalalle otollinen. Kun Jeesus kastettiin, Isä Jumala lausui taivaasta: ”Tämä on minun rakas Poikani,

johon minä olen mielistynyt.” (Matt. 4:17) Näin hän julkisesti ilmoitti Jeesuksen olevan Jumalan Poika ja Vapahtaja. Kun meidät on kastettu Kristukseen, Isä on mielistynyt myös meihin rakkaina poikinaan ja tyttärenään. Hän on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. (Kol. 1:13) Jeesuksen kirkkaus valaisee meidän pimeytemme. Siitä seuraa kristityn ilo jouluna ja pitkin vuotta.

Joulun juhla-aika loppuu, mutta joulun ilo jatkuu. Onhan Jeesus edelleen ihmiseksi tullut Jumalan Poika, Vapahtaja. Jokainen jumalanpalvelus, jossa tunnustamme uskomme neitseestä syntyneeseen Jumalan Poikaan, on pieni joulu. Iloitsemme siitä, että meillä on Vapahtaja ja kiitämme enkelien kanssa: ”Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa!”

Kannamme joulun ilon arkeen, kun uskomme Jeesukseen ja muistamme iloita siitä, että meille on annettu Vapahtaja. Meidät syntiset on pelastettu ikuisesta kärsimyksestä ja saamme ilon, joka on kaikkia kuvitelmiämme parempi. Sitten kun viimein tulemme perille autuuteen, Jumalan kirkkaus täyttää meidät kokonaan niin, että kaikki on rauhaa, iloa ja kunniaa. Loppiaisjuhla muistuttaa, että olemme matkalla sitä kirkkautta kohti vaikka elämä on toisinaan harmaata ja pimeää, koska olemme silti uskon kautta osallisia Jumalan armon kirkkaudesta.

Loppiaiseen kuuluu ajatus joulun ilon viemisestä eteenpäin. Tietäjät tulivat kaukaa israelilaisten alueen ulkopuolelta. Se osoittaa, että Vapahtaja on syntynyt kaikille ihmisille, kaukaisimmillekin. Siksi loppiaista vietetään lähetystyön juhlanä.

Jumalan Pojan valkeus on tullut maailmaan, mutta kaikki eivät vielä tunne sitä. Kun evankeliumia julistetaan, Kristuksen kirkkaus loistaa ihmisten sydämiin. Jumala siirtää pimeyden vallasta rakkaan Poikansa valtakuntaan ne, jotka kuulevat sanan ja uskovat sen. Hän uudestisyntyyttää ja tekee heidät omikseen. Siksi Kristus antoi Seurakunnalleen, sen jokaiselle jäsenelle, tehtäväksi viedä evankeliumin sanomaa eteenpäin. Kun olemme nähneet sen kirkkauden, emmekö tahtoisimme toistenkin tulevan valoon? Kukin voi toimia evankeliumin leviämiseksi omalla paikallaan.

Herra, anna meidän katsella uskossa Poikasi armon kirkkautta, että saisimme siitä ilon myös pimeyden keskellä ja voisimme itse heijastaa tätä kirkkautta elämällemme. Aamen.

Vesa Hautala

Pyhä kaikkivaltias Jumala, rakas taivaallinen Isä! Me kiitämme Sinua suuresta armostasi, että lähetit rakkaan Poikasi Vapahtajaksemme. Suo meidän tänä joulujuhlana uskossa turvautua häneen ja pidä meidät aina hänen ominaan.

Rukoilemme sinua myös, että alkavana vuonna säilyttäisit meidät Jeesuksen Vapahtajan nimen turvissa ja vahvistaisit meitä uskossa häneen. Varjele sanasi saarna keskuudessamme. Anna Jeesuksen nimen tuntemisen vahvistaa meitä ja levitä myös toisten autuudeksi.

Amen.

Kimmo Närhi

LAPSILLE *Valoa pimeään*

Joulunaika. Kaikista vuoden ajanjaksoista Eevi rakasti joulunai-
kaa eniten – siltä hänestä ainakin useimmiten tuntui. Ei sillä, etteikö
hän muistakin vuoden juhlista pitänyt, mutta joulusta hän pystyi
esimerkiksi luettelemaan pitkän listan siihen liittyvistä kivoista
asioista. Eevi olikin alkanut edellisenä vuonna kirjoittaa sitä ja tänä
vuonna hän aikoi saada siihen vielä lisää merkintöjä. – Kirjoita
siihen, että lahjat! oli pikkusisko Stiina vaatinut, ja olihan Eevi sen
jo ajat sitten kirjoittanutkin. – Liittyy jouluun paljon muutakin, niin
kuin laulut ja tuokset, oli hän valistanut. – Nii-in! kuului vastaus, –
Ja lahjat! – Joskus listojen tekeminen vaatii hermoja, Eevi ajatteli.

Tänään oli kuitenkin toisin. Kun Eevi käveli kotia kohti, hän
ei olisi saanut mieleensä yhtään kivaa ajatusta joulusta, vaikka
olisi halunnut – ja nyt Eevi ei halunnut. Kotona Eevin hiljaisuus
huomattiin pian. – Hei kulta, sanoi äiti. – Haluaisitko tulla meidän
kanssa valitsemaan joulukortteja serkuille? Vastaukseksi hän kuuli
tytön vain mutisevan jotain ”tyhmästä joulusta”. Äiti istui sängyn
laidalle ihan Eevin viereen. – Kuules nyt, sinua harmittaa selvästi
jokin, äiti sanoi ja silitti tyttöään. – Äiti... Eevi mietti. – Miten se
osaakin aina saada minut vastaamaan silloinkin, kun ei huvittaisi
puhua ollenkaan? Hän huokasi syvään: – Miksi Jeesuksen piti
syntyä lamppuna? Äiti hämmästyi niin, ettei aluksi saanut sanaa
suustaan. – Mitä sinä...? hän alkoi, mutta sitten huomasi Eevin
osoittavan vihaisesti työpöydän yläpuolella olevaa kuvaa joka oli
muisto Betlehemistä, Jeesuksen syntymän kirkosta. Kuvassa oli
maalauksena Mariasta ja Joosefista seimen äärellä sekä paimenista. Ku-
van keskuksena oli vauva, Jeesus, jota kaikki katselivat ja palvoivat
kumartaen. Sitten äiti ymmärsi, mitä Eevi oli kysymyksellään tar-
koittanut: kuvassa Jeesus oli kuvattu kirkkaana ja loistavana. Näytti
kuin hän olisi valaissut koko maalauksen.

– Tuotako sinä tarkoitat? äiti kysyi. Eevin leuka värisi. Kyyne-
leet nousivat hänen silmiinsä. – Voi rakas, äiti tynnytteli, – Kuka
sinulle on niin mennyt puhumaan? Eihän Jeesus sentään mikään
sähkölamppu ole! Hetken päästä Eevi pystyi jo puhumaan. Se oli
helpompaa, kun sai olla käpertyneenä äidin kainalossa. – Koulussa

LAPSILLE

opettaja antoi meidän laatia kuvan ihan mistä vain, mikä omasta mielestä on hienoa joulussa. Minä halusin piirtää Jeesuksen seimessä, niin kuin tuossa kuvassa, mutta kun Ansku ja Nette näkivät sen, niin he ihmettelivät, miksi kuvassa on loistava vauva. Minä en osannut sanoa, kuin että se on Jeesus. Sitten minulle naurettiin ja kuvaa sanottiin Lamppu-Jeesukseksi. Ope käski heti lopettaa hännämisen ja kehui työtäni, mutta ehkä minun olisi kuitenkin pitänyt piirtää jotain muuta? – Ei Eevi-kulta. Ei missään tapauksessa niin, äiti vastasi. – On hienoa, että Jeesus on sinulle parasta joulussa – niin hän on minullekin! Eevi epäröi: – Mutta miksi hän sitten... – Loistaa, niinkö? äiti arvasi. – Niin.

– Katsos Eevi, äiti aloitti, – Kun Jeesus syntyi tänne maailmaan, niin hän oli kuin kaikki muutkin vastasyntyneet: pieni, avuton ja ihana, mutta ei hän valoa loistanut. Ei ainakaan sellaista valoa, joka olisi valaissut huonetta, kuin lamppu. – Mutta miksi sitten hänet on piirretty sellaiseksi? ihmetteli Eevi. – Katsotaanpa, mitä Raamattu siitä kertoo, äiti ehdotti. Hetken kuluttua he lukivat yhdessä profeetta Jesajan kirjasta: ”Kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus.” – Mitä luulet, kuinka tämä liittyy jouluun? äiti kysyi. Eevi mietti. – Ainakin paimenet pelästivät, kun kirkas enkeli ilmestyi heille? – Ihan oikein muistat, sanoi äiti, mutta tässä ei puhutakaan valosta, jota pelästytään, vaan ihanasta valosta – evankeliumista. Muistatko, mihin enkeli paimenet johdatti? – Jeesuksen luo! Eevi huudahti. – Nii-in. Usko Jeesukseen, Vapahtajaan, oli sinä yönä paimenille kaikkein kirkkain valo. Ja äiti luki Luukkaan evankeliumista: ”Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet.” – Taiteilija on kuvannut Jeesuksen loistavaksi, koska on halunnut, että sinäkin paimenten tavoin näkisit Jeesuksen olevan se luvattu valo sydänten pimeyteen, äiti selitti. Eevi mietti hetken.

Myöhemmin päivällä Eevi katseli taas kuvaa Jeesus-lapsesta seinällään ja mietti, mitä äiti oli lukenut Raamatusta. Silloin hän huomasi, miten rauhallisina maalauksen paimenet katsoivat Jeesusta. Hän risti kätensä ja kuiskasi rukouksen: ”Rakas Jeesus, kiitos että sinä tulit meille valoksi pimeään. Anna Anskun ja Nettenkin nähdä sinun valosi tänä jouluna. Amen.”

Markus Mäkinen-Taina

LAPSILLE

Abram oli hyväsydäminen Lootia kohtaan

Abramilla ja Lootilla oli kummallakin suuret laumat karjaa. Se oli liian paljon sille seudulle. Siellä ei ollut tarpeeksi laidunmaata. Abram ja Lootin paimenet riitelivät aina keskenään. Niinpä Abram sanoi Lootille: ”Älköön olko riitaa meidän välillämme, minun ja sinun, älköönkä minun paimenteni ja sinun paimentesi välillä, sillä olemmehan veljeksiä. Eikö koko maa ole avoinna edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, niin minä menen oikealle, tahi jos sinä menet oikealle, niin minä menen vasemmalle.” Niin Loot näki maan ja valitsi itselleen aivan ihanan alueen Jordansirran varrelta, missä Sodom ja Gomorra kaupungit olivat, ja lähti sinnepäin. Mutta ihmiset olivat siellä kammottavan ilkeitä ja tekivät hirvittäviä syntejä.

Kun Loot oli lähtenyt, Herra puhui Abramille: ”Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen. Sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi. Ja minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin maan tomun. Jos voidaan lukea maan tomu, niin voidaan lukea myöskin sinun jälkeläisesi. Nouse ja vaella maata pitkin ja poikin, sillä sinulle minä sen annan.”

Niin Abram vaelsi läpi maan ja pystytti lopulta telttansa lähelle Hebronia, Mamre-nimiseen metsikköön, ja jäi sinne. Se ei ollut kovin kaukana Lootista, mutta kuitenkin tarpeeksi kaukana, ettei syntynyt riitaa.

Eikö Abram ollutkin hyväsydäminen Lootia kohtaan? Ole sinäkin sellainen äläkä riitele toisten kanssa!

Rukous: Rakas Jumala, kiitos, että olen rakas lapsesi Poikasi Jeesuksen tähden! Auta minua olemaan riitelemättä toisten lasten kanssa! Aamen.

Carl Manthey-Zorn, Lasset die Kindlein zu mir kommen, suomeksi toimittanut VH

LAPSILLE

Melkisedek

Oli sota. Kuningas Kedorlaomer Eelamista tuli kolmen toisen kuninkaan kanssa ja taisteli Sodoman, Gomorran, Seboimin, Adman ja Belan kuninkaita vastaan. Hän voitti heidät ja otti kaiken heidän omansa mukaan. Hän otti vangiksi myös Lootin, sillä Loot asui Sodomassa.

Eräs mies tuli ja kertoi sen Abramille. Niin Abram otti 318 palvelijaa, jotka olivat hyviä ja uskollisia, ja ajoi takaa vihollisia. Eräänä yönä hän hyökkäsi vihollisten kimppuun, voitti heidät ja otti ryöstösaaliin heiltä takaisin. Hän vapautti myös Lootin.

Niin Sodoman kuningas tuli Abramien luo ja kiitti häntä. Myös Melkisedek, Saalemin kuningas, saapui paikalle. Hän oli Korkeimman Jumalan pappi. Se tarkoittaa, että hänen maassaan saarnattiin rakkaasta Vapahtajasta ja uhrattiin hänelle. Tämä Melkisedek tuli Abramien luo ja sanoi: ”Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan luoja. Ja kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka antoi vihollisesi sinun käsiisi.” Melkisedek oli oikea Jumalan palvelija. Hänelle Abram antoi kiitokseksi Jumalalle kymmenykset kaikesta, mitä hän oli ottanut vihollisilta.

Niin Sodoman kuningas sanoi Abramille: ”Anna minulle väki ja pidä sinä tavara”. Mutta Abram sanoi Sodoman kuninkaalle: ”Minä nostan käteni Herran, Jumalan, Korkeimman, taivaan ja maan luoja, puoleen ja vannon: En totisesti ota, en langan päätä, en kengän paulaa enkä mitään muuta, mikä on sinun, ettet sanoisi: 'Minä olen tehnyt Abramien rikkaaksi!'.” Abram antoi mielellään hurskaan Melkisedekin siunata itsensä, mutta jumalattomalta Sodoman kuninkaalta hän ei halunnut mitään.

Rukous: Rakas Vapahtaja, auta minua, että minäkin auttaisin jumalattomia ihmisiä ja tekisin heille hyvää! Aamen.

Carl Manthey-Zorn, Lasset die Kindlein zu mir kommen, suomeksi toimittanut VH

LAPSILLE

Jeesus saarnaa juutalaisille itsestään

Olet aiemmin kuullut, kuinka suuren, mahtavan todistuksen Jeesus oli saanut: hän todisti olevansa Jumalan Poika ja maailman Vapahtaja. Tämän todistuksen hän ilmoitti juutalaisille temppelissä. ”Te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän”, hän sanoi; te ette tahdo. Kun ihmiset kuulevat evankeliumia, Pyhä Henki kolkuttaa kovasti heidän sydämissään ja tahtoo saada heidät tulemaan Jeesuksen luo, tahtoo saada heidät uskomaan Jeesukseen ja tulemaan autuaiksi. Ja jos he eivät sitä usko, niin he eivät halua uskoa. Ja niin on heidän oma syynsä, että he eivät saa iankaikkista elämää.

Niin Jeesus puhui juutalaisille: ”En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä”. Eihän Jeesus sitä varten halunnut juutalaisten uskovan häneen, että hän saisi kunniaa? Ei, hän halusi tehdä heidät autuaiksi uskon kautta häneen. Mutta hän sanoi: ”Minä tunnen teidät, ettei teillä ole Jumalan rakkautta itsessänne.” Mitä Jeesus oli sanonut Nikodeemukselle? ”Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” Juutalaisilla ei ollut mitään tästä Jumalan rakkaudesta sydämessään. Siksi he eivät uskoneet Vapahtajaan.

Jeesus sanoi: ”Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.” Jeesus on tullut Isän nimessä, Isä on lähettänyt hänet ja antanut hänestä todistuksen, että hän on maailman Vapahtaja. Useimmat ihmiset eivät ota sitä vastaan. Kun joku toinen tulee omassa nimessään, joku, jota Isä ei ole lähettänyt ja josta hän ei ole antanut todistusta, siis valehtelija, pettäjä ja väärä profeetta, hänet he ottavat vastaan. Katso esimerkiksi, miten ihmiset ottavat paavin vastaan. On muitakin sellaisia esimerkkejä.

Jeesus sanoi: ”Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala?” Nämä juutalaiset, erityisesti heistä ylimmät, olivat ylpeitä ja kopeita. Jokainen halusi olla suuremmassa

LAPSILLE

arvossa kuin toinen. Kuinka he siis olisivat voineet uskoa Vapahtajaan? Hänhän on tullut tekemään autuaiksi köyhiä syntisiä. Tie hänen luokseen kulkee parannuksen kautta. Mutta se, joka on kopea, ei tee parannusta eikä usko todella Vapahtajaan. Hän haluaa kunniaa ihmisiltä, mutta ei etsi sitä kunniaa, joka tulee yksin Jumalalta. Millainen se kunnia on? Sellainen, että köyhä syntinen tulee Jumalan rakkaaksi lapseksi Jeesuksen Kristuksen kautta.

Viimein Jeesus sanoi juutalaisille: ”Älkää luulko, että minä olen syyttävä teitä Isän tykönä; teillä on syyttäjänne, Mooses, johon te panette toivonne.” Vapahtaja ei halua syyttää yhtään syntistä, vaan tehdä kaikki syntiset autuaiksi. Mutta jos joku ei usko Vapahtajaan, niin häntä syyttää ”Mooses” eli kymmenen käskyä, koska hän ei ole niitä pitänyt. Ja Jeesus puhui juutalaisille: ”Sillä jos te Moosesta uskoisitte, niin te uskoisitte minua; sillä minusta hän on kirjoittanut. Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te uskoisitte minun sanojani?” Koko Vanha testamentti on kirja, jossa on kirjoitettu Jeesuksesta. Se, joka ei sitä näe eikä usko, ei usko sitäkään, mitä Uudessa testamentissa on kirjoitettu: hän ei usko todella Jeesukseen, vaikka häntä nimitettäisiin kristityksi.

Rukous: Kiitän sinua, rakas Pyhä Henki, että olet antanut minulle uskon Vapahtajaan. Pidä minut parannuksessa ja uskossa! Älä anna minun tulla ylpeäksi ja kopeaksi! Tee monet ihmiset uskoviksi! Aamen.

LAPSILLE

Sen hän teki Galileassa.

Herodes Antipas, Galilean ja Peraan kuningas eli neljännesruhtinas, oli ottanut itselleen veljensä Filippoksen vaimon Herodiaan. Johannes Kastaja oli mennyt hänen luokseen ja sanonut hänelle: Ei ole oikein, että sinä otat veljesi vaimon. Johannes oli nuhdellut Herodesta myös kaikesta muusta pahasta, mitä hän oli tehnyt. Sen takia Herodes oli tullut vihaiseksi ja antanut vangita Johanneksen. Ilkeä Herodias halusi jopa, että Johannes tapettaisiin. Sitä Herodes ei kuitenkaan halunnut tehdä. Ensinnäkin hän pelkäsi kansaa, joka piti Johannesta suurena profeettana. Toiseksi hän pelkäsi itse Johannesta, sillä hän tiesi, että Johannes oli hurskas ja pyhä mies. Herodes kuunteli häntä paljon ja antoi myös joskus hakea hänet vankilasta luokseen.

Jeesus kuuli, että Johannes oli pantu vankeuteen eikä voinut enää saarnata julkisesti. Jeesus tiesi Isän tahtovan, että hän alkaisi nyt itse saarnata aivan julkisesti. Mutta sitä hän ei halunnut tehdä Juudeassa, vaan Galileassa. Juudeassahan ei haluttu uskoa häneen. Oli myös ennustettu, että Galilean kansa näkisi hänet, suuren valkeuden. (Jes. 9:1)

Sen tähden Jeesus meni nyt Galileaan ja ensiksi Nasaretiin äitinsä luo. Hän ei kuitenkaan viipynyt siellä kauaa. Pian hän meni Kapernaumiin ja valitsi sen asuinpaikakseen.

Ja niin Jeesus alkoi saarnata: ”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!” Hän saarnasi evankeliumia ja sanoi: ”Aika on täytetty ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle! Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi!” Niin hän sanoi itse olevansa Messias eli Kristus, Vapahtaja.

Tämän julistamisessa opetuslasten tuli auttaa häntä. Kun hän nyt oli tullut Kapernaumiin, hän meni eräänä päivänä niin sanotun Galilean meren eli Gennesaretin järven rantaan, jonka äärellä kaupunki oli. Siellä hän tapasi veljekset Simon Pietarin ja

Andreaksen, jotka olivat heittämässä verkkojaan veteen. He olivat näet kalastajia. Jeesus puhui heille ja sanoi: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.” He jättivät heti verkot ja seurasivat häntä. Kun hän kulki heidän kanssaan vähän edemmäs, hän näki veljekset Jaakobin ja Johanneksen, jotka olivat korjaamassa verkkoja veneessä isänsä Sebedeuksen kanssa. Hän kutsui myös heidät. He jättivät isänsä päiväpalkkalaisten kanssa veneeseen ja seurasivat häntä.

Ihmisten kalastajia! Ihmisten pyydystämistä evankeliumilla, niin että he tulevat taivaaseen! Voiko olla kauniimpaa, suurempaa ja ihanampaa? Haluatko isommaksi tultuasi olla saarnaaja? Vaikka sinusta ei tulisikaan pastoria, voit silti olla ihmisten kalastaja. Voit olla sitä jo silloin, kun olet pieni. Voithan kertoa ihmisille rakkaasta Vapahtajasta. Voithan sanoa, että joka hänen luokseen tulee, on autuas.

Rukous: Niin minä haluan tehdä, rakas Vapahtaja! Aamen.

Carl Manthey-Zorn, Lasset die Kindlein zu mir kommen, suomeksi toimittanut VH

Todellinen ”joulupukki”

Vaikka joulupukki on kuvitteellinen hahmo, sen taustalla on aivan oikea historian henkilö. Todellisen ”joulupukin” henkilöllisyydestä pääsee jyvälle joulupukin englanninkielisestä nimestä Santa Claus. Sanat viittaavat pyhään Nikolaokseen (tai Nikolaukseen). Hän eli vuosina 270–343 ja oli piispana Myrran kaupungissa nykyisen Lounais-Turkin alueella.

Nikolaos Myrralainen yhdistetään joulupukkiin sen vuoksi, että perimätiedon mukaan hän peri vanhemmiltaan suuren omaisuuden ja alkoi jakaa sitä köyhille. Hän halusi pitää tekonsa aina hyvin salassa. Erityisen kuuluisa on kertomus siitä, kuinka Nikolaos auttoi erästä velkaantunutta miestä. Tuo mies oli niin epätoivoissaan velkojensa suhteen, että oli myymässä kolmea tyttärtään ilotytöiksi. Nikolaos antoi isälle myötäjaisiksi tarvittavan summan niin, että tyttäret pääsivät kunniallisesti naimisiin eivätkä joutuneet hyväksikäytettäviksi. Nikolaos välitti tarvittavan summan heittämällä kolmen päivän ajan yhden kultapussin kunakin päivänä isän omistaman kodin ikkunasta sisälle. Vasta kun kolmas pussi oli mennyt perille, isä sai tietää, mistä kulta oli tullut. Nikolaos kielsi häntä kertomasta asiasta kenellekään.

Hyväntekeväisyyden lisäksi Nikolaos on tunnettu oikean opin puolustaja. Hän joutui Maximianuksen ja Diocletianuksen vainojen aikana vankilaan uskonsa tähden. Vuonna 325 hän osallistui kuuluisaan Nikean ensimmäiseen

kirkolliskokoukseen, jossa käsiteltiin kysymystä Jeesuksen jumaluudesta. Nikolaos oli kiivas oikean opin puolustaja. Niinpä häneen on myöhemmin liitetty tarina siitä, että hän olisi niin kiihvastunut kuuluisimman Jeesuksen jumaluuden kieltäjän Areioksen puheista kokouksessa, että olisi lyönyt tätä nyrkillä naamaan! Todennäköisesti tarina on keksitty ja sen esikuvana on ollut Piinehaan osoittama kiivaus (4 Moos. 25:6–13). Se on kuitenkin varmaa, että Nikolaos oli yksi Nikean uskontunnustuksen (325) allekirjoittaneista piispoista. Kristinoppimme liitteissä oleva Nikean uskontunnustus (381) muistuttaa sitä suuresti.

Nikolaoksesta sanotaan, että hänestä säteili rauha. Hän oli kansan rakastama ja kun hän aikanaan kuoli, suuret kansanjoukot jäivät suremaan häntä. Nikolaos on meille hieno uskon esikuva niiden joukossa, jotka ovat päässeet perille ennen meitä. Joulun aikaan meidän on kuitenkin tärkeä pitää mielessä se, että joulu on Jeesuksen syntymäjuhla. Silloin soisi huomion olevan hänessä. Uskolliset pyhät eivät ole koskaan halunneet, että heihin tai heidän tekoihinsa kiinnitetään huomiota, vaan Vapahtajaan, joka on kantanut kaikkien synnit ja herättänyt myös antavan mielen omissaan. Niinpä voimme ottaa joulunvietossamme esikuvaksemme Nikolaoksen ja keskittyä Jeesukseen!

Mika Bergman

Missä kulkee hän tänään

*Kotikylän poikia hän oli
alemman tuloluokan perheestä
avioton lapsi, niin puhuttiin
tunsin hänen serkkunsa
aikamoinen persoona hänkin
kylähullu heinäsiirkansyöjä*

*Tämä hänen jalanjäljissään
kuljeksi ympäri kyliä
karismaattinen saarnamies
kuulijoitakin keräsi
kaikista kansanryhmistä
omasta synagogastaan hänelle
kyllä näytettiin ovea
ei tainnut kelvata sinne
puhujaksi*

*Serkuksi hän syntyi
naapurin lapseksi
omalle kansalleen vieras
veljemme Jeesus!*

*Ei syntynyt palatsiin
tuo kuninkaan poika
ei kultaiseen kehtoon
rikas antaja*

*Kuka hän oikein kuvitteli
olevansa
kaikkivaltias
naapurimme?*

*Miten tavallisena
hän tulikaan luoksemme
liian arkisena
Jumalan Poika*

*Eikö hän ollut se rakentajan
poika
mistähän lienee perinyt
viisautensa ja voimansa*

*Ei ole ihmisen helppo uskoa
Jumalaan
joka asuu naapurissa*

*pisarassa vettä
tilkassa viiniä, palassa leipää
kirjan lehdillä
ihmisten puheissa*

elävä Sana!

Nimim. Pisara

Joulu on valon juhla

Syksy on ollut hyvin pimeää aikaa. Odotan jouluvalojen syttymistä. Vanhemmiten, kun näkö heikkenee, kaipaam valoa. Enhän näe mitään vähänkään tarkempaa työtä tehdä ilman silmälasia ja hyvää valoa.

Jouduimme uusimaan olohuoneen valaisimen. Meni muutama viikko ilman kunnon valaisinta. Sitten löysin kaupasta tarkoitukseen sopivan lampun. Mikä ilo onkaan kirkas, toimiva valaisin! Aivan kuin kesä olisi tullut takaisin.

Tarvitsen myös sitä valoa, joka evankeliumista tulee. Sydämeni on niin pimeä, aivan eksyisin, jos Herrani ei sitä armollaan valaisisi. Jeesus sanookin: ”Minä olen maailman valo.” Muistan myös, kun ensi kerran evankeliumi omalle kohdalle kirkastui. Taivaallinen valo täytti elämän. Se oli kuin pimeään huoneeseen olisi syytetty loistava lamppu.

Tätä Jumalan sanan valoa saan seurakuntani tilaisuuksissa runsain määrin. Viikosta toiseen pastorini vakuuttaa, että Herrani armo kuuluu minullekin, koskapa Jeesus on minunkin syntini sovittanut.

Juuri nyt saamme iloita siitä, että Jumala lähetti Poikansa meidän Vapahtajaksemme. Seimeltä loistaa maailman kaunein jouluvalo.

Mummi

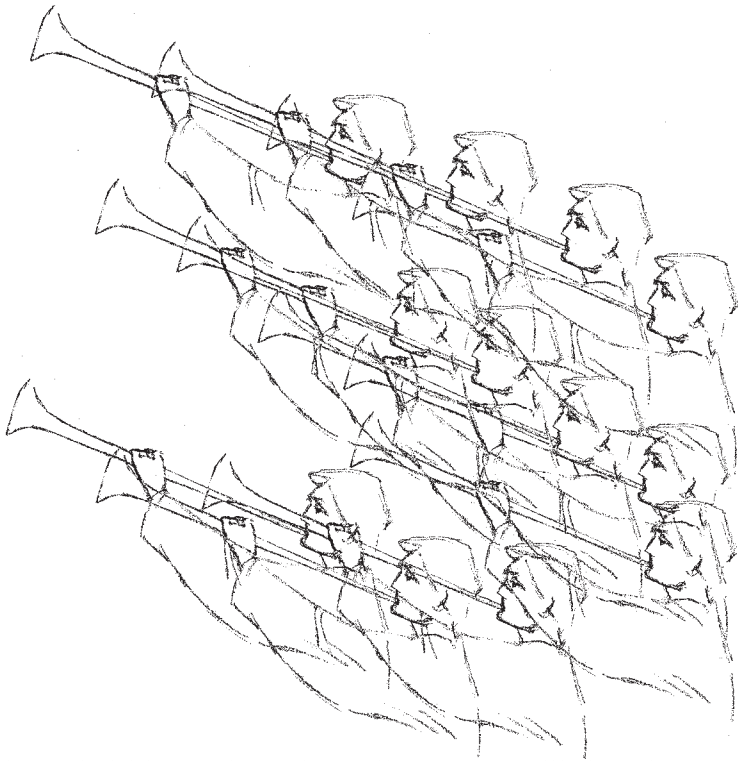
“Taivasta jo päällä maan” – jouluevankeliumi sävelin

Innostus ja suru valtaavat sydämen, kun kuuntelee Michael Prätoriuksen joulumessua. Innostus tulee siitä, miten ihmeellisen kaunista, suorastaan taivaallista, musiikki on! Surun synnyttää se, ettei samanlaista kuultavaa pysty enää löytämään luterilaisissa kirkoissa.

Michael Prätorius (1571–1621) oli tuottelias saksalainen säveltäjä, urkuri ja musiikin teoreetikko. Hän sävelsi lukuisia teoksia, jotka perustuivat luterilaisten virsien varaan. Hänen merkityksensä 1600-luvun musiikin tuntemukselle on hyvin merkittävä erityisesti siksi, että hän kirjasi tarkkaan ylös oman aikansa musiikkiin liittyviä käytäntöjä. Hänen joulumessunsa on noin vuodelta 1620 ja se on Wolfenbüttelin jumalanpalveluskaavan mukainen. Tämä jumalanpalveluskaava ammentaa paljon Lutherin Wittenbergissä laatimista jumalanpalveluskaavoista.

Prätoriuksen messun saa levytettyinä nimellä *Praetorius: Mass for Christmas Morning*. Kapellimestarina levyllä toimii Paul McCreesh, orkesterina on *Gabriel Consort* ja kuorona Roskilden katedraalin poika-kuoro sekä muita paikallisia kuoroja. Levyllä rekonstruoidaan tuon ajan jumalanpalvelus. Aikalaissoittimilla on tässä suuri merkitys. Messun sanat löytyvät cd-levyn mukana tulevasta vihkosesta alkukielillä eli saksaksi ja latinaksi sekä englanninkielisenä käännöksenä. Levyä ei käsittäkseni saa Suomesta, mutta sen saa tilattua helposti esimerkiksi ulkomaisista nettikaupoista.

Luterilaista puhdasoppisuuden aikaa on ollut tapana kuvata kuivana järkeisuskon aikakautena. Prätoriuksen levy on hyvä osoitus siitä, miten väriä nämä väitteet ovat. Levy viestii syvää hengellistä ymmärrystä ja riemua Kristuksen pelastavista lahjoista. Pietismi ja valistus riistivät hengellisessä pimeydessään luterilaisuudelta sen jumalanpalveluselämän rikkauden, joka levyllä kuuluu. Meidän pienissä oloissamme emme tietystikään pysty järjestämään sellaista musiikillista loistoa, jota levyltä on kuultavissa. Suosittelen kuitenkin lämpimästi levyn hankkimista, koska se julistaa niin kauniisti joulun sanomaa ja näyttää, millaista luterilainen jumalanpalveluselämä on ollut musiikillisesti hienoimmillaan!

Jos minun pitäisi lyhyesti kuvailla, miltä levyn musiikki kuulostaa, sanoisin, että se korostaa tavattoman hienosti Kristuksen todellista läsnäoloa jumalanpalveluksessa. Seimen lapsi, joka kerran syntyi Beethlehemissä, on nyt armollisessa läsnäolossaan häntä ylistävän Jumalan kansan keskellä. Sanoissa ihastellaan pientä Jeesus-lastaa samalla kun musiikin kauneus julistaa vahvasti sitä, että jumalanpalveluksessa taivas tulee maan päälle. Tutut virret eivät ole koskaan kuulostaneet näin juhlaylta!

Toisin kuin kalvinistinen jumalanpalvelus, jossa laulettiin usein vain psalmeja ilman säestystä ja uskottiin, että Kristus on ainoastaan Henkensä kautta läsnä, luterilaisen jumalanpalveluselämän rikkaus haluaa kertoa juuri päinvastaista. Eräs levyn arvioija sanoi, että levyn viimeisessä kappaleessa *In dulci Jubilio* trumpettien ja rumpujen pauhussa kuulostaa siltä, että Jumala itse tulisi katedraaliin. Parhaimmillaan hengellinen musiikki on juuri tätä: musiikki kirkastaa sitä, mitä sanoissa sanotaan.

Mika Bergman

Suuri juhla

Vihkimisen ja virkaanasetuksen toimitti pastori Markku Särelä.

Teologian maisterit Mika Bergman, Vesa Hautala ja Dani Puolimatka vihittiin ja asetettiin julkisesti saarnavirkaan 31.10.2015 Lahdessa, Rajakadun kirkossa.

Vihkimisen ja virkaanasetuksen toimitti pastori Markku Särelä, joka oli myös ohjannut näiden teologien opiskelua Suomen Tunnustuksellisen Luterilaisen Kirkon teologisessa koulutusohjelmassa usean vuoden ajan. Puheessaan virkaanvihittäville hän sanoi rohkaisevasti: ”Pastori tietää, ettei Kristus kysy häneltä viimeisenä päivänä, toimiko pastori ihmisten mielen mukaan, vaan vain sitä, oliko hän uskollinen. Ja miten suuri tuki pastorille onkaan se seurakunta, joka kiit-

tää Jumalaansa siitä, ettei pastori ole tuuliviiri, vaan pysyy Jumalan Sanassa.”

Mika Bergmanin oli kutsunut saarnavirkaan Helsingin Tunnustuksellinen Luterilainen Seurakunta. Vesa Hautalan ja Dani Puolimatkan oli kutsunut Tampereen Tunnustuksellinen Luterilainen Seurakunta. Kutsutut olivat kukin ottaneet vastaan saamansa seurakunnan kutsun Jumalan kutsumana, mikä vahvistettiin julkisesti virkaanvihkimysjuhlassa.

Virkaanvihkimyksen jälkeen juhlapäivä jatkui ehtoollisjumalanpalveluksella, jossa pastori Närhi toimi liturgina, pastori Dani Puolimatka piti rippisaarnan, pastori Mika Bergman saarnasi ja kaikki uudet pastorit osallistuivat

Juhlavaan toimitukseen osallistuivat pastoreiden ja vihittävien lisäksi seurakuntien esimiehet ja edustajat (Seppo Särelä, Antti Voima, Jorma Nieminen ja Kimmo Pälikkö)

pastori Närhin kanssa ehtoollisen jakamiseen. Ennen iltapäivän uskonpuhdistusjuhlaa kirkon alakertaan oli järjestetty juhla-ateria, jonka lomassa ihmeteltiin sitä, miten suuresti Jumala on siunannut kirkkoamme. Iltapäiväjuhlassa pastori Vesa Hautala opetti yleisen pappeuden ja saarnaviran suhteesta ja pastorit Närhi ja Brockwell pitivät hartaudet. Päivä päättyi juhlakahveihin. Virkaanvihkimyksen, jumalanpalveluksen ja juhlan aikana saimme nauttia sekä kuoron esityksistä että viulun soitosta.

Mika Bergman hoitaa Lahden, Helsingin ja Turun aluetta. Dani Puolimatka ja Vesa Hautala hoitavat Porin, Tampereen ja Hämeenlinnan aluetta. Seurakuntia

vuodesta 1998 lähtien hoitanut pastori Kimmo Närhi jatkaa saarnavirassa hänelle määritetyllä toiminta-alueella, joka käsittää molempien seurakuntien pohjoiset alueet. Samoin apulaispastori Edward Brockwell jatkaa tähänastisen toiminta-alueensa hoitamista Jyväskylässä ja Keski-Suomessa.

Virkaanvihittävät vanhoivat muun muassa: *”Tahdon. Minä lupaan ja vakuutan Jumalan ja hänen seurakuntansa edessä, että tahdon sen voiman mukaan, minkä Jumala minulle antaa, hoitaa tätä pyhää virkaa, johon olen kutsuttu, uskollisesti sielujen ainoan Herran ja Ylipaimenen sanan mukaan.”*

Seppo Särelä, Vesa Hautala ja Mika Bergman

Fasten ja nuorten joululeiri

Oriveden Siitamassa
28.–31.12.2015

Teema: Jeesuksen lapsuus

Maanantai 28.12.

16.00 Aloitus ja joululauluja

17.00 Päivällinen

18.30 Oppitunti lapsille ja
nuorille

19.00 Iltahartaus

20.00 Iltapala

Tiistai ja keskiviikko

8.30 Aamiainen

9.30 Aamuhartaus

10:30 Oppitunnit lapsille ja
nuorille

11.30 Joululauluja

12.00 Lounas

Ulkoilua/askartelua

15.00 Päiväkahvi

16.20 Oppitunnit nuorille ja
lapsille

17.00 Päivällinen

18.30 Joululauluja

19.00 Iltahartaus

20.00 Iltapala

Torstai 31.12.

8.30 Aamiainen

9:30 Aamurukous

11.00 Jumalanpalvelus

n. 12:15 Lounas

Pakkaus ja loppusiivous

Koko leirin hinta on 50 e ja 20 e/
vrk. Samasta perheestä enintään
kahdesta lapsesta. Ilmoittautu-
minen Mika Bergmanille 14.12.
mennessä.

Radiohartaus: Yle Radio 1

Ti 1.12. klo 18.50

Pastori Dani Puolimatka

Tilaaajien huomioon

Vuoden 2016 Luterilaisen vuosimaksu on 25 euroa. Sen voi maksaa suoraan Luterilaisen tilille ilman laskua.

Maksun saaja: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko,
Luterilaisen toimitus. Tilinumero: FI15 8000 1700 3033 09

Säästämme näin laskutuskuja. *Kiitoksia paljon!*

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 11. HPE 29.11., 13.12., 25.12., 10.1., 31.1., 14.2. ja 28.2. *Joulupäivän jumalanpalvelus* (HPE) klo 16.00. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 27.12. *Pyhäkoulu* 22.11., 29.11. (joulujuhlan yhteydessä), 6.12., 13.12., 20.12., 10.1., 24.1. ja 7.2. klo 10.
Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* (HPE) 15.11., 6.12., 20.12., 3.1., 17.1., 7.2. ja 21.2. Vuoden 2015 loppuun asti klo 14. Tammikuusta 2016 lähtien klo 15.

Joensuu/Kontiolahti, *Jumalanpalvelus* (HPE) su 15.11., 13.12., 24.1. ja 14.2. klo 16. (Huom! marras- ja joulukuussa muuttuneet ajat)

Jyväskylä, *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo.16:00. Parilliset viikot Brockwellilla, Ansaritie 5 A 21. Parittomat Keisaloilla (HPE), Keskisentie 1 B 55. Huom! Ei jumalanpalvelusta 27.12. ja 3.1.

Kokkola, *Jumalanpalvelus* (HPE) to 3.12, pe 8.1., 29.1. ja 19.2. klo 18.30.

Kyyjärvi, *Jumalanpalvelus* (HPE) to 3.12., pe 8.1., 29.1. ja 19.2. klo 14.

Lahti, Rajakatu 7, *Jumalanpalvelus* (HPE) joka sunnuntai klo 16. Jouluaaton jumalanpalvelus (HPE) klo 11. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 27.12. Raamattutunti ke 18.11., 2.12., 16.12., 6.1., 20.1., 3.2. ja 17.2. klo 14. Huom! Jumalanpalvelusten ja raamattutuntien ajat ovat muuttuneet.

Mänttä, *Jumalanpalvelus* (HPE) la 20.11., 18.12., 15.1. ja 19.2 klo 13.

Pori, *Jumalanpalvelus* la 5.12. klo 17, su 10.1. ja 14.2. klo 16.

Siitamaaja, *Joulukirkko* 25.12. *joululeiri lapsille ja nuorille* 28.–31.12. klo 12. *Jumalanpalvelus* (HPE) 31.12. klo 11.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A, *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 14. HPE 22.11., 20.12., 10.1., 24.1., 14.2. ja 28.2. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 27.12.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelus* (HPE) la 14.11., 19.12., 16.1. ja 13.2. klo 15.

Tyrvävä: *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 4.12. ja to 18.2. klo 15.30.

Vaasa, Marttala, Kirjastonkuja: *Jumalanpalvelus* (HPE) la 5.12., 9.1., 30.1. ja 20.2. klo 11.

Äänekoski: *Jumalanpalvelus* (HPE) su 10.1. ja 21.2. klo 13.

Muulla pyyntöjen ja sopimuksen mukaan.

Pastori Mika Bergman

Urheilukatu 24 A 8, 00250 Helsinki.
Puh. 040 865 0372. mika.bergman@luterilainen.com

Pastori Edward Brockwell

Ansaritie 5 A 21. 40520 Jyväskylä.
Puh. 050 433 1100. edward.brockwell@luterilainen.com

Pastori Vesa Hautala

Atomikatu 6 A 12, 3320 Tampere.
Puh. 040 844 5368. vesa.hautala@luterilainen.com

Pastori Kimmo Närhi

Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti. Puh. 040 7567 659. kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Dani Puolimatka

Alamäki 3 C 12, 02760 Espoo. Puh. 044 080 2861. dani.puolimatka@luterilainen.com

www.luterilainen.com

Sisällys:

Kristuksen syntymä on meidän syntymämme. Martti Luther..	202
Ihme ja ilo, MB.....	203
Profetiat täyttyivät, KN.....	204
Sana tuli lihaksi, MB.....	205
Jeesus tuli lain alaiseksi lunastamaan lain alaiset, DP	207
Joulu ja armonvälineet, EB.....	209
Näkymätön tuli näkyväksi, VH.....	211
Jeesus on veljemme, EB.....	213
Köyhien joulu, VH.....	215
Loppiainen, "pakanoiden joulu",DP.....	217
Jumalallinen ja inhimillinen Raamattu, KN.....	219
Miksi Markuksen evankeliumi ei mainitse neiseestä syntymistä, DP.....	220
Odotamme Jeesusta takaisin, KN.....	221
Hartaus jouluatolle, DP.....	222
Hartaus joulupäivälle, MB.....	223
Hartaus loppiaispäivälle, VH.....	224
Hartauskirjani, KN.....	226
Lapsille, MM-T ja CMZ.....	227-234
Todellinen "joulupukki",MB.....	235
Missä kulkee hän tänään, Pisara.....	236
Joulu on valon juhlaa, Mummi.....	237
"Taivasta jo päällä maan" -joulu-evankeliumi sävelin,MB.....	238
Suuri juhla, SS,VH,MB.....	240
Toimintatietoja ja ilmoituksia.....	242-243
Kansi:Seimen lapsi, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09.Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilauhintaa 2015: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: : Mika Bergman, Urheilukatu 24 A 8, 00250
Helsinki. Puh. 040-8650372. Sähköposti: mika.bergman@luterilainen.com
Taitto, kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Tilaukset, osoitteenmuutokset yms. pyydetään lähettämään joko tavallisena
postina tai sähköpostina os.: Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie
11 A 11, 02750 Espoo. Sähköposti: leena.sarela@luukku.com. Jos se ei ole
mahdollista, niin muutokset voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille numero: FI15 8000 1700
3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com